

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

فرستنده: ش. حمید

هشتم نومبر ۲۰۱۳

اشعار برگزیده زنده یاد "داوود سرمد"

(هفتاد و هفت)

عشق و پیکار

من نه از دیده اشک میبارم
بذر گلگون ستاره میکارم
نعره مست جوش طوفانم
شور توفنده ای به سر دارم
موج سیلاب شورش آهنگم
دشمن هستی خس و خارم
آدرخشم که میخروشم تند
رعد عصیانگر، شرربارم
در دلم ره ندارد هیبت باد
سخت بنیاد، همچو کهسارم
دشت لب تشنه جنونرنگم
چون بیابان وحشت آثارم
سرکشم چون عقاب آتشبال
ریزد هر دم شرر ز منقارم
لاله روید ز اشک آبله ام
رهنورد طریق پیکارم
چون نسیم سحر سُبُکخیزم
چون سمند و فاء، گرانبارم
تپش گرم قلب، احساسم
معنی زندگی ست تکرارم
دل من هرچه میتپد در خون
میشود فاش رمز اسرارم

کیفِ صد خُم شراب را دارد لذتِ رنج‌های آزارم
عمر بی درد را نمی‌خواهم که ازان همچو مرگ بیزارم
هرچه از جنسِ دردِ دل باشد من ز جان و دلش خریدارم
مستم و رنجش خمارم نیست از می‌نابِ عشق سرشارم
میزند موج در نگاهم نور قرصِ خورشید در بغل دارم
دم به دم گُرد عشق می‌گردم دورِ این مرکز همچو پرکارم
هرچه دارم ز سایهٔ عشق است عشق را جاودان طلبگارم

دامنِ پاکِ عشق را "سرمه"

گر بمیرم ز دست نگذارم